

Tunelář (Zvonky štěstí) - - Parodie

1. Vládnu rád a je to na mě doufám znát,
vládnu rád - Já umím sobě štěstí dát!
Častokrát - a proto chodím pozdě spát,
se zrcadlem si musím o tom povídat.
2. Mám se rád, a to ze všeho nejvíce
mám se rád - svou hlavu, tělo, střevíce.
Mám se rád - v pondělí, úterý, středu,
též ve čtvrtek, pátek, sobotu, nedělu.
- R. Přiznání /priznanie/ krásně zní /krásne znie/
Chvála sebe sama - koření mých dní.
Přiznávám, splodil jsem je, věřte mi,
že jsem tátou všech tunelářů na zemi.
3. Otázku, ať jakkoli je všetečná,
zodpoví vždy moje ústa výřečná.
Falešné dotazy ihned zahodím,
a ty právě sám sobě briskně položím.
4. Tetelit se může pýcha, prsa dmout,
z poznání, jak umí blbost oblbout.
Z poznání, že jen já stádo pást mohu,
bo sem tady nejlepší pasák po bohu.
- R. Přiznání /priznanie/ krásně zní /krásne znie/
Chvála sebe sama - koření mých dní.
Přiznávám, splodil jsem je, věřte mi,
že jsem tátou všech tunelářů na zemi.
5. Občané, vy jste tu přece pro mne jen,
bez vás bych prožíval muka den, co den.
Bez vás bych trpěl a strádal, věřte mi,
Tak jen dále, kde končí záda, lezte mi.
6. Fatální vy smůlu máte, já to chtěl,
vedu vás, já, nejschopnější velitel.
Všechno znám, a všechno umím nejlíp sám,
zavedu vás, teď už to dobře víte, kam.
- R. Přiznání /priznanie/ krásně zní /krásne znie/
Chvála sebe sama - koření mých dní.
Přiznávám, splodil jsem je, věřte mi,
že jsem tátou všech tunelářů na zemi.